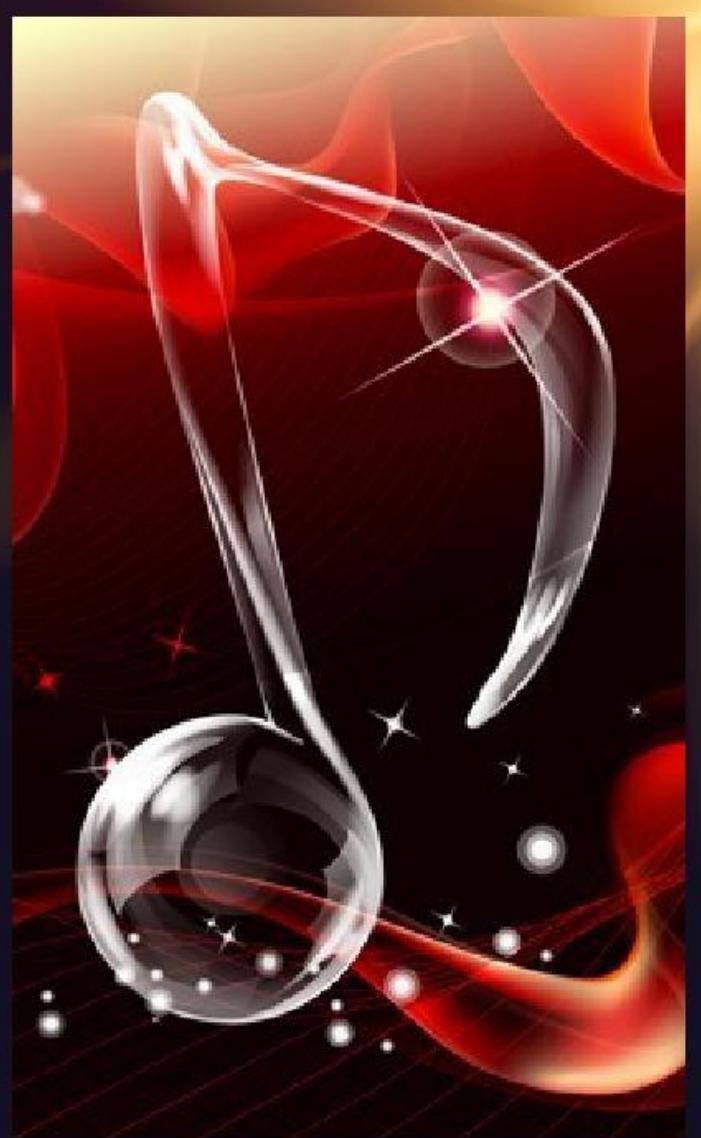

Палітра стилів і жанрів музичного мистецтва: поєднання традицій і новаторства.

Грецька музика — найдавніша в Європі. Образ Орфея в творах композиторів різних епох. Вершинні досягнення поліфонічної музики (Й. С. Бах) і музичного симфонізму (Л. ван Бетховен)

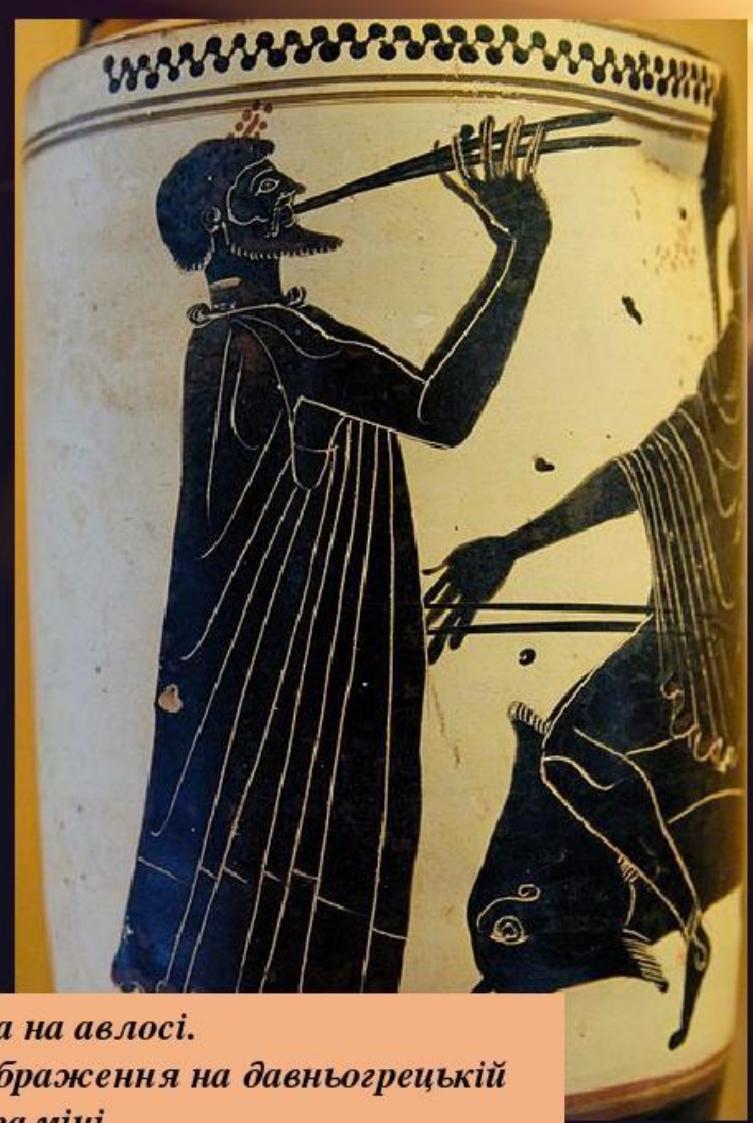
Про властивості музики, як могутньої сили, було відомо людям з давніх-давен, саме про це йдеться, наприклад, у багатьох міфах європейських народів. І тому в усіх народів світу, зокрема і європейського регіону, музиці надавалося великого значення.

Професійні музиканти з давніх часів служили при храмах, монастирях, дворах знаті, брали участь у масових обрядах. Ще в епоху Античності проводилися змагання музикантів, виникли перші музично-естетичні вчення (у Давній Греції – Піфагор, Платон, Арістотель, у Римі – Лукрецій). І сьогодні в музичному лексиконі вживаються терміни, що прийшли з Античності. А давньогрецький музичний інструмент – ліра, на якій грав легендарний Орфей, – став символом мистецтва.

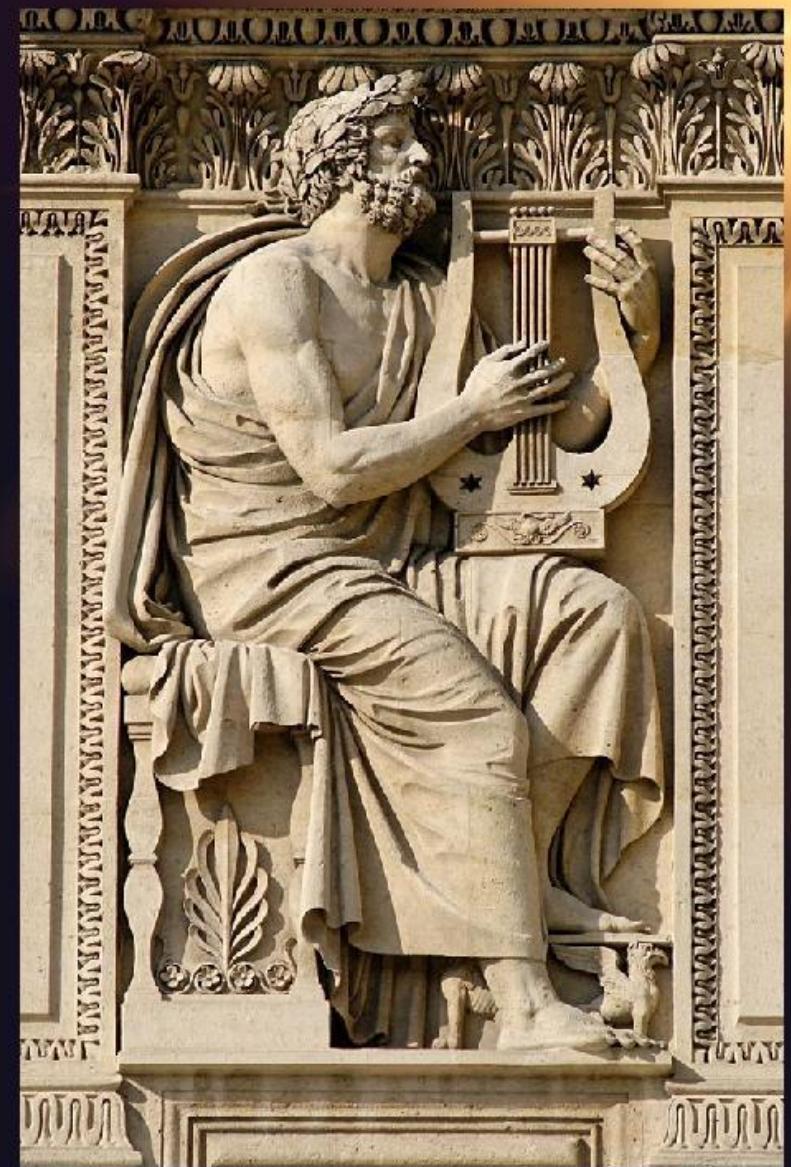
До сьогодення давньогрецька музика дійшла до нас лише у вигляді фрагментів нотних записів, що були виконані грецькими і фінікійськими буквами. Це — музика до пісні (стасиму) із драми «Орест» Евріпіда; два гімни Аполлону (138 і 128 до н. е.); похоронна й лірична пісні; 12 рядків пеана; 4 рядка музики на самогубство Аянта і деякі інші. Відомості про давньогрецьку музику почерпнуті з літературних джерел, теоретичних трактатів давньогрецьких мислителів та образотворчого мистецтва.

*Гра на авлосі.
Зображення на давньогрецькій кераміці*

Ріст полісів, у яких відбувалися великі культові й громадянські свята, привів до розвитку хорового співу під акомпанемент духового інструменту. Постійні війни стимулювали розвиток військової музики, що набувала політичного і патріотичного значення. Разом з тим розвивається й лірична поезія, що виконувалась під супровід музичних інструментів. Музика стала невід'ємною частиною театральних дійств.

Трагедія стає синкретичним видом мистецтва, що поєднує в собі драму, танець і музику. Автори трагедій — Есхіл, Фрініх, Софокл, Евріпід подібно давньогрецьким ліричним поетам, були одночасно й творцями музики.

Музика знайшла своє відображення у давньогрецькій міфології.

Найвідомішим міфом, що відсилає до давньої епохи, є міф про співця Орфея, сина фракійського річкового бога Еагра і музи Калліони, гра якого на золотій арфі зачаровувала не тільки людей, але й звірів, дерева, скелі. За переказом, Орфей відправився в пекло, щоб врятувати загиблу від укусу гадюки дружину — німфу Еврідіку. Гра на флейті дозволила йому зачарувати Харона, що погодився перевести Орфея через Стікс, проте порушивши заборону не дивитись на дружину до повернення додому, Орфей назавжди втратив Еврідіку і згодом загинув сам. Цей сюжет використовували давньогрецькі драматурги (Есхіл, Евріпід), а в нову епоху — ряд оперних композиторів (К. Монтеверді, К. В. Глюк та інші).

*Звірі слухають музику Орфея.
Давньоримська мозаїка з Палермо.*

«Орфей» — опера Клаудіо Монтеверді італійською мовою, створена в 1607 році на лібрето Алессандро Стріджо-молодшого, вважається, поряд з «Орфеєм та Еврідікою» Глюка одним із найкращих музичних творів на тему давньогрецького міфу про Орфея.

«Орфей і Еврідіка» — опера Крістофа Віллібальда Глюка у трьох діях, написана на лібрето Раньєрі де Кальцабіджі. Сюжет опери спирається на міф про Орфея та Еврідіку. Прем'єра відбулася в 1762 році у Відні, а 1774 року був опублікований переглянутий варіант французькою мовою

*Брунський
Михайло
Валерійович — За
служений артист
України, співак,
композитор.
Автор першої у
світі Електро-
Рок-Опери «Орфей
і Еврідіка
назавжди».*

Німеччина. Музичні генії — Бах і Бетховен

Вершинним досягненням європейського і світового мистецтва стала творчість музиканта-мислителя Йоганна Себастьяна Баха (1685—1750) — гордості і слави німецької культури. Зазвичай слова «поліфонія», «фуга», «орган» ми традиційно пов'язуємо з ім'ям Баха. Його спадщина охоплює різні жанри світської і духовної музики, вокально-хорову й інструментальну сферу. Бах служив у церкві органістом, віртуозно грав на цьому інструменті й написав для нього чимало творів.

пам'ятник І. С. Б.

Знаменита токата і фуга ре мінор для органа Й.-С. Баха розпочинається потужною темою-заспівом, що виливається в лавину віртуозних пасажів-імпровізацій. Музика ніби малює в уяві слухача величний собор, що підноситься до небес. Великий майстер жив і творив в епоху бароко, проте його шедеври виходили за межі вузьких рамок цього стилю.

Творчість будь-якого видатного митця тією чи тією мірою завжди визначається історичною епохою і відображує її суспільні ідеали. Ідеї Великої французької революції: свобода, рівність, братерство, які зумовили кардинальні зміни в житті європейського суспільства наприкінці XVIII — на початку XIX ст., знайшли відгук у творчості геніального німецького композитора Людвіга ван Бетховена (1770—1827).

